

2. Литвинов О. М., Орлов Ю. В. Нариси з кримінології постмодерну : монографія. Харків : Право, 2019. 278 с.

Бересток К.

здобувач вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПНП
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Юр'єв Д.С.

викладач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ЛЕГАЛІЗАЦІЯ АЗАРТНИХ ІГОР

Азартні ігри, як і ідея легалізації грального бізнесу, стикаються із різко негативною оцінкою суспільства. Більшість населення вважає, що азартні ігри аморальні, руйнують психічне здоров'я людини, формують в нього залежність і не допустимі у світі. Справді, причин відносити азартні ігри до негативних і деструктивних явищ досить, однак, вважаємо, що всі вони (за винятком релігійного аспекту) є наслідком недосконалого законодавства, що стосується організації регулювання сфери грального бізнесу. Гральний бізнес через свою прибутковість завжди був одним із потужних джерел фінансування діяльності організованих злочинних організацій. Організовані злочинні організації також мають глибокі корупційні зв'язки з правоохоронними органами, що практично унеможливує виявлення, розслідування та розкриття скоєння ними злочинів.

Організовані злочинні організації та азартні ігри пов'язані між собою дуже давно. Такі організації дуже часто легалізують (відмивають) доходи. Це поширений спосіб, який використовується в майже всіх країнах світу, де не заборонені азартні ігри. Тому легалізація азартних ігор на території країни стикається з проблемою відмивання грошових коштів, адже вести контроль за кількістю грошей доволі складно, а це призводить до нових злочинних схем, так як реальні доходи можуть значно відрізнятись від тих, що будуть зареєстровані. Організовані злочинні організації можуть здійснювати легалізацію (відмивання) доходів, наприклад, через казино.

Через нього проходить велика кількість клієнтів та потоків грошей, у тому числі й готівки. Таким чином, казино завжди були привабливим місцем для відмивання "брудних" грошей – для України це переважно готівка, отримана від корупції чи інших видів шахрайства. Серед ключових індикаторів можна виділити: - купівля великої кількості фішок (особливо для рулетки, де немає номіналу); одночасні ставки, що повторюються, на червоне і чорне; здавання фішок без або з недовгою ігровою активністю; здавання фішок особою, яка їх не купувала (фішки могли використовуватися як валюта для розрахунку); дроблення сум виграшів нижче за порогову суму, щоб уникнути верифікації особи, фальшиві ідентифікуючі документи.[1]

Тому не варто забувати про безпеку: легалізація азартних ігор має супроводжуватися суворим законодавчим регулюванням. 11 серпня Президент України Володимир Зеленський [підписав](#) Закон України від 14.07.2020 р. [№768-IX](#) «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор» (він же законопроект [№2285-д](#)) [2]. Але можна сказати, що за час існування закону, він не досяг усіх поставлених цілей, які в ньому зазначені.

По-перше, провал офіційних гральних зон в Україні полягав у виборі місця. Виділити земельну ділянку та побудувати на ній казино ще недостатньо. Важливою умовою для успішного розвитку грального бізнесу у цій зоні є наявність досить розвиненої інфраструктури: аеропорту, хороших доріг, магазинів та готелів. Обов'язковою умовою при виборі місця розташування гральної зони має бути добре розвинена інфраструктура. Більш того, гральні зони можна підлаштувати під туристичну та готельну спрямованість, що буде ще вигіднішим з економічної точки зору, як для самої зони, так і для розвитку території. Показовий приклад із містом-курортом Одеса. Доцільно створити для казино таку ситуацію на ринку грального бізнесу, за якої конкуренція виключить дрібні та незаконні організації, а основна «боротьба» відбуватиметься лише між найуспішнішими великими центрами. У такому разі незаконні казино не зможуть утриматись на «ігровій арені» та самоліквідуються [3].

По-друге, серйозною причиною є надмірна суворість податкового законодавства стосовно юридичних осіб, які бажають отримати ліцензію на розвиток грального бізнесу.

По-третє, важливу роль у цьому питанні грає корупція. Система грального бізнесу за межами гральних зон не заважає десяткам казино успішно працювати в Києві та інших великих містах. Ці заклади досить великі та комфортні, у зв'язку з чим гравцям немає сенсу далеко їхати у спеціальні гральні зони.

Більшості властиве бажання швидкого накопичення багатства без будь-яких витрат, пристрасть до збагачення будь-яким шляхом, прагнення отримати легкі гроші з усвідомленням того, що їхня діяльність є злочином, проте суб'єктивно внутрішньо не погоджуючись з цим, вважаючи свою діяльність звичайним бізнесом. Ці особи не бажають втрачати легких прибутків, які вони отримували, не докладаючи зусиль і не відповідаючи за злочинну діяльність. Тому ними створюються з розподілом ролей виключно з метою організації мережі гральних закладів. Виявлення «реального організатора» азартних ігор є вкрай складним для органів досудового розслідування, оскільки зазвичай відсутні будь-які документальні підтвердження його зв'язки з гральним закладом. Крім того, такі особи мають тісні зв'язки у правоохоронних органах та з іншими представниками влади, які можуть протидіяти розслідуванню.

Національна поліція України найчастіше не володіє необхідним інструментарієм для здійснення протидії зазначеним злочинам, і саме це створює складності їх виявлення та розкриття. Це призводить до неможливості

притягнення членів злочинної організації до кримінальної відповідальності. Для боротьби з незаконним гральним бізнесом у мережі Інтернет застосовують блокування ігрових сайтів за рішенням суду.

Чи може Україна заробляти на гральному бізнесі? Так, але для цього потрібні чіткі, суворі, обґрунтовані обмеження. У гральному бізнесі має бути один господар — держава, а сам гральний бізнес перетворений на легальний, цивілізований, привабливий вид відпочинку з розгалуженою інфраструктурою та відповідними світовими стандартами.

Список використаних джерел:

1. Стаття: «Виклики шахрайства для казино в Україні» URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2021/05/26/674296/> (дата звернення 20.11.2021)
2. Стаття: «Легалізація грального бізнесу в Україні: закон опубліковано!» URL: <https://news.dtki.ua/state/laws-and-regulations/64222> (дата звернення 20.11.2021)
3. В. М. Опанасенко. Чи існує економічна обґрунтованість легалізації азартних ігор на території України? Формування ринкових відносин в Україні. 2015. № 12. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/frvu_2015_12_24 (дата звернення 20.11.2021)

Барсуковський О.Р.

здобувач вищої освіти ННІП ПФПНП

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Телійчук В.Г.

кандидат юридичних наук, доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності ФПФПКП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

Основною домінуючою тенденцією у процесі розвитку сучасної злочинності є зростання та посилення впливу організованої злочинності, різноманітної за своєю сутністю та конкретними видами спеціалізованої протиправної діяльності. Безперечно, що правоохоронна система України постійно удосконалює методи та засоби оперативно-розшукової протидії даного виду злочинності. В Україні за 2015 та 2016 роки було виявлено 135 та 136 організованих груп та злочинних організацій відповідно. У 2017 році кількість виявлених груп та організацій зростає до 210 (+54,4%), 2018-го – до 288 (+37,1%), 2019-го – до 293 (+1,7%). За минулий рік правоохоронці виявили 377 організованих груп та злочинних організацій, які скоїли 3 тисячі 595